

А. Г. Шпиталь

Лайцен (Лайценс) Лінард

ЛАЙЦЕН (ЛАЙЦЕНС) Лінард (Laicens Linards; 03(15). 11. 1883, х. Метуми Ліфлянд. губ., нині Латвія - 03. 08. 1937, Москва) - латиський письменник, перекладач, політичний діяч. Закін. Моск. нар. університет А. Шанявського (1917). Учасник рев. подій 1905-07. Ув'язн. 1909-11. Організатор легал. робітн. преси у Латвії. Депутат Риз. думи (1928), Сейму Латвії (1928-31). Емігрував 1932 до Італії, згодом - до СРСР. Друкувався від 1904. Творчість пройнята рев. пафосом, критикою бурж. ладу. Автор зб. віршів «Karavans» («Караван», 1920), «Ho-Tai» («Хо-Тай», 1922), «Semafors» («Семафор»), «Berlins» («Берлін», обидві - 1924), «Politika un lirika» («Політика і лірика», 1930); зб. оповідань «Attasnotie» («Виправдані», 1921), «Mēbelīgā Rīga un pielikumi» («Меблева Рига і додатки», 1923), «Skaistā Itālija» («Прекрасна Італія», 1925), «Kameras» («Камери», 1929), «Portfelis un valgs» («Портфель і петля», 1933); романів «Emigrants» («Емігрант», 1926, з елементами автобіографізму), «Kliedzošie» («Волаючі корпуси», 1930), «Limitrofija» («Лімітрофія», 1935); п'єс «Alfa un Avto» («Альфа і Авто», 1925), «Kompromiss» («Компроміс», 1926) та ін. Написав кн. нарисів «69 dienas Sociālistisko Padomju Republiku Savienībā» («69 днів у Союзі Радянських Соціалістичних Республік», 1928). Усі зазнач. твори опубл. у Ризі. На Міжнар. конф. рев. письменників 1930 у Харкові виступив із промовою про дружбу латис. та укр. народів. Переклав 1905 латис. мовою оповідання І. Франка «Ліси і пасовиська» (друк заборонено цензурою).

Деякі твори Л. українською мовою переклали Іван Ле, Ю. Ружанський. 2 червня 1937 заарешт., за звинуваченням у антирад. терорист. діяльності засудж. до розстрілу. Реабіліт. 1954.

Основні твори

Raksti. Rīga, 1958-60. Sēj. 1-9; укр. перекл. - На Алжирській каторзі. 1931; Батьківщина. 1932; Високі збори. 1934 (усі - Харків).

Рекомендована література

- 1. Ле Іван. Лінард Лайненс. 30 років письменницької діяльності // ЧШ. 1934. № 5;**
- 2. М. Ābola. Linards Laicēns // Latviešu literatūras vēsture. Rīga, 1959. Sēj. 5;**
- 3. В. Tabūns. Linards Laicēns. Rīga, 1972;**
- 4. Лубей Л. Линард Лайцен - наш сучасник // Лайцен Л. Карнавальная маска. Рига, 1980;**
- 5. Бергон И. Вехи жизни и творчества Линарда Лайцена // Лайцен Л. Портфель и петля. Москва, 1983.**

Бібліографічний опис:

Лайцен (Лайценс) Лінард / А. Г. Шпиталь // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. - К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. - Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-53086>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).